

Excm. Sra.:

Acusem recepció del seu últim escrit, en què ens remet informe sobre la queixa de referència formulada pel (...) i 187 persones més, i ens posem novament en contacte amb vosté a fi d'informar-lo de les nostres actuacions.

Com saben, l'autor de la queixa va a presentar un escrit en què denunciava que el Palau de la Música estava incomplint la Llei 4/1983, d'ús i ensenyament del valencià, de 23 de novembre. El Sr. (...) concretament es referia a que la publicitat del Palau de la Música es mostrava exclusivament en castellà, com també els avisos i els papers informatius.

En considerar que la queixa reunia els requisits que exigix la Llei reguladora d'esta Institució, va ser admesa a tràmit i per això vam demanar informació respecte d'això.

En l'informe ens indicaven, entre altres coses que “La publicitat es fa només en castellà, perquè si es publicarà també en valencià l'espai a ocupar pràcticament es duplicaria i també augmentaria proporcionalment el preu, cosa que no està contemplada en el contracte de publicitat que este Organisme Autònom Municipal té subscrit i que implicaria un desequilibri contractual”

Del referit informe vam donar trasllat a l'interessat, a fi que, si ho considerava oportú, presentara al·legacions.

Li demane que considere els arguments que seguidament li expose i que són el fonament de la resolució amb què concloem:

La Generalitat Valenciana, en compliment del manament estatutari contingut en l'Estatut d'Autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

La citada Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat Valenciana i, especialment, la recuperació del valencià, definit com “llengua històrica i pròpia del nostre poble”, i d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà sinó també el propi d'eixa comunitat autònoma, va modificar notablement l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma cooficial propi han legislat en la matèria, mitjançant lleis denominades de normalització lingüística, a fi de fomentar l'ús de la llengua cooficial (especialment en aquells àmbits oficials: administració pública, educació, mitjans de comunicació, etc.) amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial en tot el territori de l'Estat.

L'aplicació d'estes lleis de normalització lingüística duta a terme per les diverses comunitats autònomes motiva, de vegades, que ciutadans que tenen com a llengua habitual el valencià, consideren vulnerats els seus drets lingüístics per l'ús d'una llengua o l'altra per part de les autoritats i les oficines públiques.

La normativa vigent respecte de l'ús del valencià, continguda en la Constitució espanyola, en l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, és clara i terminant, i no deixa lloc a cap interpretació, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística, tal com es desprén de l'art. 7.4 i .5 de l'Estatut d'Autonomia, en assenyalar que "Caldrà atorgar un especial respecte i protecció a la recuperació del valencià".

La Llei d'ús i ensenyament del valencià no és una altra cosa que el desenvolupament normal de les previsions contingudes en la Constitució espanyola i en l'Estatut d'Autonomia respecte de l'ús de la nostra llengua com l'objectiu últim de recuperar la desigualtat que encara existix respecte de l'altra llengua oficial, el castellà, sense que en cap cas puga prevaler l'una sobre l'altra.

Cal no oblidar que la publicitat ha esdevingut durant els últims anys un dels mitjans més útils d'interrelació entre l'Administració i els ciutadans. Constituïx un excel·lent mitjà de difusió de les activitats que realitzen els ens i les administracions públiques, i per tant, un instrument fonamental per aconseguir la recuperació social del valencià.

Així doncs, i en el sentit que és missió d'esta Institució vetllar pel compliment dels preceptes constitucionals, estatutaris i legislatius citats, són constants les recomanacions del Síndic de Greuges a l'Administració Pública Valenciana, perquè els impresos, formularis i models oficials que utilitza eixa Administració pública valenciana i els organismes que en depenen, siguen redactats de conformitat amb la legislació vigent respecte d'això, en les dos llengües oficials de la nostra comunitat autònoma. Res no impedisca que esta recomanació s'estenga també a la publicitat de les activitats dels ens i les administracions públiques.

Tenint en compte tot el que hem dit més amunt, es recomana a l'Ajuntament de València que, en els missatges de publicitat del Palau de la Música, observen el règim de cooficialitat lingüística instaurat a la Comunitat Valenciana, sense que en cap cas puga prevaler una llengua sobre l'altra, ja que el valencià, llengua oficial de la Comunitat Valenciana, ho és també de la Generalitat i de l'Administració pública, de l'Administració local i d'altres corporacions i institucions públiques, dependents d'aquella, per la qual cosa els poders públics, autonòmics i locals estan obligats, d'acord amb el manament contingut en l'article 7 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana a impulsar l'ús del valencià en totes les esferes socials i especialment en l'Administració pública.

En virtut de l'art. 29.1 de la Llei 11/1988, reguladora del Síndic de Greuges, es recorda donar compliment al que disposa la legislació vigent, segons el que s'ha manifestat en el cos d'este escrit, cosa que se li comunica perquè en prenga coneixement i perquè, en el termini d'un mes, ens remeta informe sobre si accepta

les recomanacions que li hem fet o, si escau, les raons que estime per a no acceptar-les.

L'informe, d'altra banda, que, una vegada transcorregut el termini indicat, esta resolució podrà ser publicada en la nostra pàgina web.

Atentament,

Bernardo del Rosal Blasco
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana